

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Doctrina α β γ &c. De Sacrificio Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

gent, nec concionentur. Quinta, ne sua privilegia, aut sacras reliquias circumferant. Sexta, ne imprecationibus, aut minis Eleemosynarum hominibus expriment, aut extorqueant, nec campanas aliaque instrumenta deferant. Septima, nec quicquam debitum, aut vstratum tant. Octava, nec vlllo artificio aut specie commemorandæ orationis alicuius Sancti, aut alio peruerso more vtantur. Nona, sed sumptuose, ac modeste Eleemosynas petant, easque in pijs locis vtilitatem reportent.

Indicium futurae Sessionis.

Sacrofancta OEcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, prædictis in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis statutis, decreuit, proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse feria quinta post octauam festi Natiuitatis B. Mariæ virginis, quæ erit xvii. mensis Septembris, proximè futuri: hoc tamen adiecto, quod dictum terminum ac vnicuique Sessioni in posterum præfigendum, si sancta Synodus pro eius arbitrio, & voluntate, sicut in his Concilij putarit expedire, etiam in generali congregatione, restringere, & prorogare liberè possit, & valeat.

SESSIO XXII.

QUÆ EST SEXTA
SVB PIO IV. PONTIF. MAXIMO
CELEBRATA DIE XVII. SEPT.
M. D. LXII.

*Doctrina a B. y & c. De Sacrificio
Missæ.*

ACROSANCTA OEcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, prædictis in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, vt vetus absolutio, atque omni ex parte perfecta, magno Eucharistiæ mysterio in
sta. C.

Et Catholicæ Eccleſiæ fides, atque doctrina retineatur, & in ſua puritate, propulſatis erroribus, atque hæreſibus, conſeruetur; de ea, quatenus verum, & ſingulare ſacrificium eſt, Spiritus ſancti illuſtratione edoctræ, hæc, quæ ſequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis prædicanda decernit.

REMISSIONES.

¶ Vide D. Thom. p. 3. quæſt. 78. art. 5. & 7. & quæſt. 83. Pet. Sot. tit. de Miſſa, Caietan. in opusculo, de Sacrificio Miſſæ contra Lutherum, Can. lib. 12. de locis Theolog. cap. 13. Sor. lib. 9. de Inſtit. quæſt. 2. artic. 1. Cardin. Bellarm. de Miſſa, & lib. 1. cap. 5. Covar. lib. 4. Vari. cap. 21. Veg. lib. 13. in Trident. cap. 39. P. Henric. in ſum. lib. 9. de vero Miſſæ Sacrificio, Repertorium Inquiſit. verbo Miſſa, Michael. Timoth. de Sacrificio Miſſæ. P. Gabri. Vaſquez in 3. p. D. Thom. tom. 3. quæſt. 83. diſp. 220. P. Azori. inſtitut. Moral. part. 1. lib. 10. cap. 18. cum ſeqq. Frat. Emman. in ſum. tom. 1. cap. 242. de Miſſa, Zerol. in praxi Episcop. verbo Miſſa, P. Egidi. de Conink. de Sacram. & cenſur. tom. 1. quæſt. 83. Baldoïn. Iunium ſuper opera controverſ. Bellarm. part. 2. lib. 4. P. Valer. Reginald. in praxi fori pœn. lib. 29. à num. 143. cum ſeqq.

¶ Licetum eſſe uſum accipiendi pitantiam vel pecuniam pro celebranda Miſſa ſpecialiter alicui applicata, nullamque ob id committi ſimoniam, aut culpam, etiam ſi Sacerdos eam exigat ex pacto, reſolvunt Anton. de Cordub. de caſibus conſcientiæ caſu 27. Mich. Timoth. de Sacrificio Miſſæ, tract. 3. quæſt. 48. Jacob de Graſſis, lib. 2. deſc. aut. cap. 96. à num. 32. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 29. à num. 3. P. Henric. in ſum. lib. 9. cap. 22. Morl. in Emporio iuris part. 1. titulu. 1. quæſt. 13. à princip. Petr. Ledesm. in ſum. p. 1. tit. de Sacram. Euchar. cap. 18. verſ. Quarta concluſio, P. Soar. p. 3. quæſt. 83. artic. 6. diſp. 86. ſect. 1. cum ſeqq. P. Leſſi. de Inſtit. lib. 2. cap. 35. dub. 8. P. Vaſquez, d. tom. 3. diſput. 234. P. Egidi. de Sacram. d. tom. 1. quæſt. 83. num. 196. cum ſeqq. plures Doctores ſciunt Cened. ad Decretal. Coll. 44. num. 5.

¶ Quod taxatio pitantiæ dicitur iniuſta, quando ita taxatur, ut neque plus, neque minus liceat dari, vel recipi, dicitur tamen iuſta, quæ in qualibet regione communi conſuetudine recepta, & approbata eſt à viris prudentibus, & Deum timentibus, vel quæ taxata fuerit à ſuperiori habente poteſtatem, ita ut maior non poſſit iuſtè exigi, reuocat Petr. Ledesm. ubi ſuprà conclud. 7. & 8. Arag. 2. 2. quæſt. 85. de Sacrificijs, articul. 3. verſ. ſi d. dubitabit aliquis, Zerol. in pra-

Q 2

XXII. Triu-
declara-

re...

in praxi Episcop. part. 1. verbo Missa, conclus. 2. & 3. §. 3. pag. hi 227.

¶ Vtrum Sacerdos, qui aliquam pecuniæ quantitatem accepit se, vel per alium pro dicendis Missis, vel ut eas faciat celebrari alios Sacerdotes, si eas celebrari faciat per alios, minori parte possit iuste sibi retinere residuum eius, quod sibi datum fuit, ut peccato, & restitutione? Quod possit retinere, si Sacerdos qui dat illas Missas, sit parochus, aut eius populi curam gerat, solunt Sor. de Iustit. lib. 9. quæst. 3. articul. 1. vers. sed hoc per ea, Frat. Emman. in sum. tom. 1. cap. 242. de Missa, numer. 11. & 3. part. quæst. 83. articul. 6. disputat. 86. sect. 3. vers. hac veritate. Contrariam verò opinionem sequuntur Ioan. Maior in dist. 45. quæst. 3. dub. 2. & Petr. de Ledesm. d. cap. 18. vers. *duda se responde.* Alij distinguunt in hunc modum: quando parochus, vel Sacrista, qui pecuniam illam accepit à lege vel commendine, est assignata certa quantitas, ex qua que Missa pitaantur pendium, seu pro huiusmodi cura, & officio sibi iniuncto commendandi, tunc non peccat, nec tenetur ad restitutionem aliquam partem retinet sibi, & alteram dat presbytero pro officio suo, quando verò parochus seu sacrista non habet vllum officium à lege, vel consuetudine compertum sit commendari Missas dandas, tunc non potest sibi aliquid retinere. quam dist. 1. tract. 1. dunt Nauarr. in Man. cap. 25. numer. 91. Ludouic. Lop. in 2. tract. Conscientiæ, p. 2. tit. de Eucharist. cap. 78. vers. insuper. & in suo in praxi fori pœnitent. lib. 19. quæst. 1. numer. 14. P. Aegid. de Sum. sic, articul. 3. p. 683. in princip. Gutier. Canonic. lib. 1. cap. 1. numer. 32. Veg. tom. 2. cap. 41. casu 3. Pat. Henric. lib. 9. cap. 1. sine.

¶ An præcepto de audienda Missa satisfaciat ille, qui ad hoc Canonicas obligatus, eas tunc recitat, aut alias preces, ad quod tenetur ex voto, aut quia sunt à Confessario ei in pœnitentia positæ, tunc item recitat? Affirmant Nauarr. in Man. cap. 25. numer. 8. & de Orat. cap. 19. numer. 173. P. Azori. instit. Moral. p. 1. lib. 1. §. 5. quæst. 3. P. Soar. tom. 3. quæst. 88. sect. 3. in fine, P. Valer. Reg. in praxi fori pœnitent. lib. 19. quæst. 1. numer. 14. P. Aegid. de Sum. tom. 1. quæst. 83. num. 307. & num. 287. asserit sufficere audire partes sacri.

¶ An Missa pro multis dicta, tantum valeat cuiuslibet illorum si pro vno solo celebraretur? Vide Nauarr. in Man. cap. 25. numer. & numer. 111. vers. 35. & Conf. 6. numer. 2. & Conf. 7. de celebr. Missar. Petr. Nauarr. lib. 2. de restit. cap. 2. à numer. 261. Marton. Cuch. lib. 5. instit. maior. tit. 6. numer. 77. Cou. in cap. 1. de iur. §. 5. numer. 9. Ioan. Medin. Cod. de Orat. cap. de valore. Orat. pro multis fult. Spin. de testam. Gloss. 13. princip. à numer. 1. Ludou. Lop. p. 2. cap. 78. de Eucharist. vers. nam iam hic, Hic

mas in 3. part. Methodi, cap. 13. §. 17. Arag. 2. 2. quæst. 85. artic. 3. vers. his constitutis, Frat. Emman. d. cap. 252. numer. 2. Jacob. de Grassis, d. lib. 2. cap. 45. à numer. 16. latissime Dimas in tract. de Purgat. cap. 37. Humad. l. 42. Gloss. 2. à numer. 3. tit. 4. part. 1. Nunno in part. 3. D. Thomæ: quæst. 84. artic. 1. dub. 8. pag. 960. Cardin. Tolet. lib. 2. in-struct. Sacerd. cap. 6. P. Azori, instit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 21. quæst. 1. Greg. de Valent. tom. 4. disput. 6. quæst. 11. punct. 1. Petr. Ledesin. in sum. p. 1. tract. de Euchar. cap. 17. concl. 23. P. Henriq. d. lib. 9. cap. 19. §. 5. Zerol. d. verbo Missa, vers. ad quartum, P. Soar. tom. 3. quæst. 79. sect. 12. & tom. 4. disput. 48. sect. 6. P. Ægid. d. q. 63. num. 186. in fine.

¶ Vtrum Sacerdoti liceat Missas celebrare anticipatè? Doctores statim citandi ponunt sequentes casus. Primus igitur casus tenet, licitum esse Sacerdotem Missam dicere anticipatam ex his quas in posterum tenetur dicere pro certa intentione. Secundus, quando quis diceret, & celebraret pro intentione eius, qui habet mandare Missas; etiamsi ille nesciat, poterit pro Missa taliter dicenda anticipatè stipendium accipere, resoluunt Arag. d. art. 3. pag. 682. Ledesin. d. cap. 18. conclus. 17. vers. *La duda es de un Sacerdote*, Frat. Emman. d. cap. 252. numer. 8. Et præter hos casus promulgata fuit decisio Cardinalium Concilij Tridentini ex mandato S. P. bonæ memoriæ Clem. VII. edita, cuius tenor talis est.

Superioribus diebus significatum fuit S. D. N. paucis abhinc annis in Hispania nouam consuetudinem recentiorum aliquot Theologorum opinione nixam, sensim receptam, in dies magis inualuisse, vt Sacerdotes Missam celebrantes eius valorem generalem applicent his, qui postea Missæ celebrationem postulaturs, ac pro eo Eleémofynam præbituri sunt, tametsi antequam Missæ sacrificium perageretur, neque à Sacerdote illud rogassent, neque ei hac de causa Eleémofynam præstitissent. Quam rem cum Sanctitas S. ad sacram congregationem Cardinalium Concilij Tridentini interpretum pro materiæ grauitate examinandam reiecisset, in ipsa Congregatione primum de ea actum fuit diligentissime, ac deinde relatum ad Sanctitatem suam: quæ ex eiusdem Congregationis sententia, huiusmodi consuetudinem, tanquam pluribus nominibus periculofam, fidelium scandalis, & offensionibus obnoxiam, atque à vetusto Ecclesiæ more nimium abhorrentem expulsi, ac improbavit, atque Amplitudini tunc literas dari, quod facimus, mandauit, vt omnibus istius Regni Archiepiscopis, atque Episcopis, in quorum diocæsis huiusmodi applicatio in usum inducta fuerit, per literas, aut alias scripto iniungat, vt talem usum aboluant, ac prohibeant excommunicationis, atque alijs, quas opportunas, & necessarias existimauerint pœnis. Idemque præcipiat Generalibus & Capitibus Ordinum, quos in istis re-gnis nunc nouerit commorari, vt scilicet, & ipsi Regularibus sibi

Q 3 sub.

icit. Trid
declara
near in di
v. l. c. 3.

subditis talibus applicationibus eisdem ꝑ ꝑnis propositis inten-
eant. Quæ ꝑnia pro sua pietate, & Sanctissimi Domini nostris
fis obsequendi studio Amplitudinem toam sedulo effectuꝝ
rantes, Omnipotentem Deum rogamus, vt eam quotidie con-
sueꝝ gratiꝝ donis velt auctiorem. Romæ, die decimoquinto Noꝝ
bris 1605.

Non esse peccatum mortiferum facere sacrum ante preces
eternas, seu matutinum, expresse affirmant Sor. lib. 10. de
quæst. 5. artic. 4. conclus. 2. & in 4. distinct. 13. quæst. 2. in fine, &
in p. 3. Methodi, cap. 5. §. 15. el. 1. pag. 501. Medin p. 1. inst. Confessio
36. §. 2. in fine, Emm. in Saa in Aphorismis, tit. de Missa, numero
Ioan. Bapt. Conrad. in resp. casuum conscient. casu 242. Cudde
5. tit. 6. num. 36. Petr. Arag. 2. 2. quæst. 63. artic. 12. vers. de Ordine
832. Ludou. Lop. in instruct. conscient. p. 2. cap. 79. de Euc
vers. denique, neque hic pag. 297. & cap. 103. de Horis Canon.
Nunc tamen, Veg. in speculo curat. cap. 10. §. 28. numer. 24. verbi
bien. Alphon. Veg. in sum. p. 2. cap. 41. casu 16. Frat. Emmanuel
p. 1. cap. 249. numer. 12. Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tit. de Sacram.
charist. cap. 23. vers. 8. conclus. P. Lessi, de Lustit. lib. 2. cap. 37. tit.
12. num. 81. P. Soar. part. 3. quæst. 83. artic. 3. disput. 82. sect. 1. P.
de Sacram. tom. 1. d. quæst. 83. numer. 220. Quid verò peccatum
mortale ante matutarum recitationem sacrum facere, tenent
Antonin. p. 3. t. 13. cap. 6. §. 4. in fin. Armil. in sum. verbo Missa
3. Tabien. num. 7. Angel. num. 42. Navar. in man. cap. 25. num. 8
78. & de Horis Canon. cap. 3. numer. 70. & cap. 21. numer. 30. Illu
mund. in sua sum. lib. 3. titul. de Sacram. iter. in Gloss. verb. p
functis, pag. 326. Simon. Mayol. de Irregularit. lib. 3. cap. 24. tit.
Anton. Bernard in sum. cap. 27. num. 26. Petr. Bollo in O. & con
ca Canon. Classe 1. cap. 5. §. 6. pag. 82. vers. Primum est, Mech
Huelam in Epitome ceremon. & mysteriorum Missæ, §. 2. verbi
quales Matutinas, pag. 355. Ludou. Beia respons. casuum con
part. 1. casu 34. vers. quia celebrare ante matutinas. Mich. Tim
Sacrificio Missæ, tract. 1. quæst. 2. Læli. Zechi. de Sacrament. tit.
Missæ, cap. 16. in princip. Stephan. Durantes de Ritibus Ecclesiæ
cap. 24. num. 13. Iacob de Grassis, lib. 2. decif. cap. 40. numer. 3. P.
siq. lib. 9. de Missa, cap. 24. num. 7. P. Azori. instit. Moral. part. 1.
10. cap. 18. quæst. 17. & latissime scripsit Laurentius Petz

Seco in eleganti tract. qui inscribitur, *Anli-
sens Missam celebrare non reci-
tatis Matutinis.*

CAPVT I

Christus in nouissima Cæna Apostolis, quos tunc sacerdotes faciebat, dedit potestatem ac preceptum offerendi corpus & sanguinem suum sub speciebus panis & vini: hoc visibile sacrificium Ecclesia relinquens, per quod virtus sacrificij in cruce peracti (quod iugiter hoc representatur) applicatur in remissionem peccatorum qua quotidie committuntur.

¶ Quoniam sub priori Testamento, teste Apostolo Paulo, propter a Leuitici Sacerdotij imbecillitatem consummatio non erat; oportuit, Deo patre misericordiarum ita ordinante, sacerdotem alium secundum ^{a Heb. 7.} ordinem Melchisedech iurgere, Dominum nostrum Iesum Christum, qui posset omnes, quotquot sanctificandi essent, consummare, & ad perfectum adducere. Isigitur Deus, & Dominus noster, etsi ^{b Heb. 7. d. 6.} semel seipsum in ara Crucis, morte intercedente, Deo patri oblaturus erat, vt æternam illic redemptionem operaretur: quia tamen per mortem sacerdotium eius extinguendum non erat; in cæna nouissima, qua nocte tradebatur, vt dilectæ sponsæ suæ Ecclesiæ visibile, sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, quo ^{c Heb. 7. d. 6.} & cruentum illud semel in Cruce peragendum, representaretur; eiusque ^{d Mat. 26. Luca 22.} memoria in finem vsque sæculi permaneret; atque illius salutaris virtus in remissionem eorum, quæ à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur; sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in æternum constitutum declarans, corpus & sanguinem suum sub speciebus panis & vini Deo Patri obtulit; ac sub earundem rerum symbolis, Apostolis, quos tunc ^{d Mat. 26. Luca 22.} noui Testamenti sacerdotes constituebat, vt sumerent, tradidit; & eisdem, eorumque in sacerdotio successoribus, vt offerrent, præcepit per hæc verba, d Hoc facite in meam cõmemoratione, vt i semp Catholica Ecclesia intellexit, & docuit.

Q 4 nam

icit. Tri
declara
teat in d
171. 172

a Exod. 13.

nam celebrato veteri Pascha, quod in memoriam aegypti
de Aegypto multitudo filiorum Israël immolabat, no-
num instituit Pascha, se ipsum ab Ecclesia per sacerdotem
sub signis visibilibus immolandum in memoriam trans-
itus sui ex hoc mundo ad Patrem, quando per sui

b Col. 1.

guinis effusionem nos redemit, b eripuitque de pote-
te tenebrarum, & in regnum suum transtulit. Et hæc

c Malach. 1.

dem c illa munda oblatio est, quæ nulla indignitas
aut malitia offerentium inquinari potest: quam

d 1. Cor. 10. d.

dominus per Malachiam nomini suo, quod magnum futurum
set in gentibus, in omni loco mundam offerendam
dixit: & quam non obscure innuit Apostolus Paulus
Corinthiis scribens, cum dicit: non posse eos, qui pas-
sione mensæ Daemoniorum polluti sunt, mensæ
mini participes fieri: per mensam altare utrobique
telligens. Hæc denique illa est, quæ per varias
ciorum, naturæ, & legis tempore, similitudines figu-
ratur; utpote quæ bona omnia, per illa significationes
velut illorum omnium consummatio & perfectio con-
plectitur.

R E M I S S I O N E S.

a Vide P. Azor. instit. moral. p. 1. li. 10. ca. 18. q. 7. vers. Quæritur
aliiis, Cardin. Bellarm. lib. 1. de Missa. c. 6. & 7. P. V. I. quæritur
in 3. p. D. Thom. disp. 218. num. 2. P. Egidii de Coniok. de Sacram.
centur. tom. 1. q. 83. num. 32. & 75. Petr. Ledesmi. in sum. p. 1. tract.
Euchar. cap. 17. concl. 1.

β Secundum Ordinem Melchisedech.] Vide Lindan. in panop.
lib. 4. cap. 46.

γ Quo cruentum illud semel, &c.] Vide P. Vasquez, d. tom. 3.
221. num. 30.

δ Novi Testamenti Sacerdotes.] Quod solus Sacerdos possit
charitiam consecrare, de fide definitum esse resoluit, P. Valer. de
in praxi fori pœn. lib. 29. à num. 40. & aduersus hæreticos nostrum
poris defendunt Bellarm. lib. 4. de Eucharist. c. 16. P. Soar. tom. 1.
61. sect. 3. dicto primo.

ι Quam Dominus per Malachiam, &c.] Vide P. Azor. d. c. 18. q. 7.
prim. p. P. Egid. d. q. 83. num. 117.

*Sacrificium visibile in altari est propitiatorium, non tantum
vivi, sed & defuncti nondum plenè purgatis
in Christo.*

ET quoniam in diuino hoc sacrificio, quod in Missa
peragitur, idem ille Christus continetur, & incruentè
immolatur, qui in ara Crucis semel se ipsum cruentè
obtulit, docet sancta Synodus, sacrificium huiusmodi
propitiatorium esse, per ipsumque fieri, vt, si cum vero corde,
& recta fide, cum metu, & reuerentia, contriti, ac pœni-
tentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur,
& gratiam inueniamus in auxilio opportuno. *a Hu-*
ius quippe ꝛ oblatione placatus Dominus gratiam, & donum
penitentia concedens, crimina, & peccata, etiam ingenti,
dimittit. vna enim eademque est hostia, idem nunc offer-
rens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce
obtulit, sola offerendi ratione diuersa. Cuius quidem
oblationis, cruentæ, inquam, fructus per hanc vberimè
percipiuntur: tantum abest, vt illi per hanc quouis modo
derogetur. Quare non solum pro fidelium viuorum pec-
catis, pœnis, satisfactionibus, & alijs necessitatibus, sed
& pro defunctis in b Christo nondum ad plenum purgatis,
titè, iuxta Apostolorum traditionem, offertur. *b Infr. Sess.*
25. in prin.

a August 10. de ciu. Dei, cap. 29.

b Infr. Sess. 25. in prin.

REMISSIONES.

Vide Bald. Iunium super opera controu. Bellarm. p. 2. li. 4. ca. 5.
P. Egid. de Sacram. & censur. tom. 1. q. 83. n. 107. latè P. Valent.
Reginal. in praxi fori pœnit. l. 29. ann. 149.
Sacrificium istud verè propitiatorium esse. [Vide P. Azor. inst. Mo-
ral. p. 1. li. 10. c. 20. à princip. Bald. Iunium dict. ca. 5. in princ. Cardin.
Bellarm. lib. 2. de Sacrific. cap. 4. P. Valent. dif. 6. qu. 11. puncto 1. §. 19.
P. Egid. d. q. 83. à nu. 109. Pet. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Euchar. c. 17.
concl. 8.
Huius oblatione placatus Dominus. [Vide Vasquez in 3. p. D. Tho-
maz tom. 3. disp. 225. numer. 22. & disp. 228. sum. 14. P. Azor. institut.
Moral.

Q 5

*icil. Trid.
de clara.
re...*

Moral. p. 1. li. 10. c. 20. q. 2. vers. Postremò, P. Valer. Reginald. d. li. num. 156.

¶ *Vna enim eademq; est hostia.*] Vide Paul. Comitoli. respons. lib. 1. qu. 42.

¶ *Sed & pro defunctis.*] Vide P. Azor. d. li. 10. cap. 22. qu. 4. P. Valer. Reginald. d. li. 29. n. 153. vers. In vita. Petr. Ledelm. in sum. p. 2. de Euchar. ca. 17. conc. 21. An autem qui in humano est possessus, cere celebrari Missas, vel officium defunctorum? Affirmat Zeno praxi Episc. p. 2. verbo Missa, vers. Decimò: modo non dicantur rationes, quæ monstrant aliquem iam mortuum, verbi gratia, *Domine*, vbi dicitur, *quem de hoc saculo migrare iussisti.*

CAPVT III.

Memoria sanctorum fit in sacrificio, ipsum autem sacrificium non offeritur sanctis.

2. Aug. de civ. Dei li. 8. cap. 27.

ET quamvis *in* honorem, & memoriam Sanctorum nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrare consueverit; non tamè illis sacrificium offerri docet, sed soli, qui illos coronauit: vnde nec sacerdos dicere solet Offero tibi sacrificium Petre, vel Paule; sed Deo deorum victoriis gratias agens, eorum patrocinia imploret, vt ipsi pro nobis intercedere dignentur in cælis, quæ memoriam facimus in terris.

REMISSIONES.

Vide P. Egid. de Coninck. de Sacrament. & censuris tom. 1. num. 158.

CAPVT IV.

Canon Missæ ab omni vitio purus constat verbis Domini, Apostolorum traditionibus, ac sanctorum Pontificum piis institutionibus.

ET cum sancta sanctè administrari conueniat, hoc omnium sanctissimum sacrificium; Ecclesia Catholica, vt dignè reuerenterque offerretur, ac perciperetur, sacrum canonem multis antè sæculis instituit, in

omni errore purum, vt nihil in eo contineatur, quod nõ maximè sanctitatem, ac pietatem quandam redoleat, mentesque offerentium in Deum erigat. is enim constat cum ex ipsis Domini verbis, tum ex Apostolorum traditionibus, ac sanctorum quoque Pontificum piis institutionibus.

REMISSIONES.

Vide Bald. Iunium super opera controu. Bellar. p. 2. li. 4. cap. 9. à principio, & præcipuè vers. Porrò Canon.

CAPVT V.

Maestas sacrificij commendatur, & mens fidelium ad cœlestia erigitur per quorundam summissæ dicendorum recitationem, ceremonias, vestes &c.

Cumque a natura hominum ea sit, vt non facillè queat sine adiuuantiis exterioribus ad rerum diuinarum meditationem sustolli; propterea pia mater Ecclesiastica quosdam, vt scilicet quædam summissa voce, alia verò elatiore, in Missa pronuntiarentur, instituit. Cerimonias item adhibuit, vt mysticas benedictiones, lumina, thymiamata, vestes, aliaque id genus multa, ex Apostolica disciplina & traditione, quo & maestas tanti sacrificij commendaretur, & mentes fidelium per hæc visibilia religionis, & pietatis signa ad rerum altissimarum, quæ in hoc sacrificio latent, contemplationem excitarentur.

a Aug lib. 3. de lib. arbit. c. 10. Humana autem anima.

icil. Trid. declarat. in d. 1. c. 1. c. 2.

REMISSIONES.

Vide Bald. Iunium super opera controu. Bellarm. p. 2. lib. 4. c. 8. de ceremonijs Missæ. Pat. Valerium Reginald. in pract. fori penitential. li. 29. nu. 159 cum sequentibus.

CAP. VI.

CAPVT VI.

Missam etiam in qua nullus praeter sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica; sitq; pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia.

Optaret quidem sacrosancta Synodus, ut in illis Missis fideles adstantes, non solum spiritualiter, sed sacramentali etiam Eucharistiae perceptione communicarent, quo ad eos sanctissimi huius sacrificii effectus uberior proueniret: nec tamen, si id non semper a propterea Missas illas, in quibus solus sacerdos sacramentaliter communicat, ut priuatas, & illicitas, damnari sed probat, atq; ad eò commendat; si quidem illae quoque Missae verè communes censerentur; partim, quia eis populus spiritualiter communicet; partim vero, quia à publico Ecclesiae ministro non pro se tantum, sed pro omnibus fidelibus, qui ad corpus Christi pertinent, celebrantur.

a Alioquin nec Fabian. de consecr. dist. 1. c. Et si non: nec Conc. Eliberti. de consecr. dist. 2. c. Omnis homo: nec i. Tolet. c. 13. probasset: et in tantum temporibus communicantes.

DECLARATIONES.

Optaret.] Obstat Concilium Tridentinum Episcopo volente scribere certa tempora,) veluti dies Dominicos, quartam & festam) quibus tantum liceat viuis Laicis coniugatis, nequamibus, & mulieribus etiam non coniugatis, sanctissimam Eucharistiam sumere, ob irreuerentiam quam potest quotidiana huius sacramenti sumptio in sua Domœceli parere. Quia antiquo tempore facta consecratione, omnes adstantes sumebant Eucharistiam: ideo licitum est quotidie Eucharistiam sumere, c. quotidie, de consecr. dist. 2. Quapropter exhortandi sunt fideles, ut sicut quotidie peccata ita quotidie medicinam accipiant, cap. si quotiescunque, de consecr. dist. 2.

REMISSIONES.

Ut in singulis Missis fideles adstantes non solum spiritualiter, sed sacramentali etiam Eucharistia, &c.] Ex hoc text. conc. Ludou. Beia Respons. casuum conscientiae p. 4. casu 14.

Confirmatur hoc ex Concilio, quod, scilicet, quilibet Sacerdos potest Eucharistiam ministrare absque peccato sæpius communicanti voluntariè, & ex deuotione. Vide D. Ambr. li. 5. de Sacram. c. 4. P. Ægid. de Sacram. tom. 1. q. 80. n. 79. cum seqq.

CAPVT VII.

Plures ponuntur causa ob quas præceptum sit sacerdotibus, vt aquam vino in calice offerendo miscerent.

Monet & deinde sancta Synodus, præceptum esse a 23. Carthag. ab Ecclesia sacerdotibus, vt aquam vino in calice cap. 14. & offerendo miscerent, tum quod Christum Dominam ita Braccar. 3. c. fecisse credatur, tum etiam quia è latere eius aqua simul 1. ex Cypri. cum sanguine exierit, quod Sacramentum hac mixtione li. 2. c. ap. 5. recolitur: & cum b aquæ in Apocalypsi B. Ioannis populi b Apoc. 17. dicantur; ipsius populi fidelis cum capite Christo vnio representatur.

REMISSIONES.

Vide Pat. Azor. inst. Moral. p. 1. li. 10. c. 3. q. 1. vers. Altera Questio erat P. Ægid. de Sacram. tom. 1. q. 74. art. 6. n. 228. P. Valquez in 3. p. D. Thom. disp. 176. n. 13. & disp. 179. n. 11. Pet. Ledesm. in sum. p. 14. traç. de Eucharist. c. 4. concl. 16. & 17.

CAPVT VIII.

Missæ non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysteria populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores.

Et si Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem, non tamen expedire visum est Patribus, vt & vulgari passim lingua celebraretur. Quamobrem, retento vbiq; cuiusque Ecclesiæ antiquo, & à sancta Romana Ecclesia, omnium ecclesiarum matre, & magistra, probato ritu, ne ones Christi esuriant, a neue paruuli panem petant, & nō sicut Thren. 4. sit, qui frangat eis, mandat sancta Synodus Pastoribus, & singulis, curam animarum gerentibus; vt frequenter inter Missarum celebrationem vel per se, vel per alios ex iis, quæ

icil. Trid. declarat in d. 1. c. 1. 171. 172.

quæ in Missa leguntur, aliquid exponant, a atque
cetera sanctissimi huius sacrificij mysterium aliquod
clarent, diebus præsertim Dominicis, & festis.

REMISSIONES.

¶ *Vulgaripassim lingua celebratur.]* Vide P. Azor. in
Moral. par. 1. lib. 8. c. 26. qu. 6. vers. Verum, Balduin. Iunior.
per opera controu. Bellam. p. 1. li. 2. c. 2. verbo Propositio. vers.
batur 3. pag. 13.

CAPVT IX.

Prologomenon canonum sequentium.

Quia verò aduersus veterem hanc, in sacrosancto
Angelio, Apostolorum traditionibus, sanctorum
Patrum doctrina fundatam fidem, hoc tempore
disseminati sunt errores, multaque à multis docentur
que disputantur, sacrosancta Synodus, post multos
uesque his de rebus maturè habitos tractatus, vnâ
Patrum omnium consensu, quæ huic purissimæ fidei
cræq; doctrinæ aduersantur, damnare, & à sancta Ec-
siasia eliminare, per subiectos hos canones, constituit.

DE SACRIFICIO MISSÆ.

CANON I.

¶ Si quis dixerit, in Missa non offerri Deo verum
proprium sacrificium, aut quòd offerri non sit aliud
quam nobis Christum ad manducandum dari; anathema
sit.

CANON II.

*b 1. Cor. 11.
& Luc. 22.*

¶ Si quis dixerit, illis verbis, *b* hoc facite in meam
memorationem, *c* Christum non instituisse Apostolorum
cerdotes; aut non ordinasse, vt ipsi, alijq; sacerdotes
ferrent corpus, & sanguinem suum, anathema sit.

CANON III.

Si quis dixerit, Missæ sacrificium tantum esse laudis, & gratiarum actionis, aut nudam commemorationem sacrificij in cruce peracti, non autem a propitiatorium; ^{a Sup. c. 2} vel soli prodesse fumenti; neq; pro viuis, & defunctis, pro peccatis, pœnis, satisfactionibus, & alijs necessitatibus offerri debere, anathema sit.

CANON IV.

Si quis dixerit, blasphemiam irrogari sanctissimo Christi sacrificio, in Cruce peracto, per Missæ sacrificium, aut illi per hoc derogari, anathema sit.

CANON V.

Si quis dixerit, imposturam esse, Missas celebrare in honorem ^{b Sanctorum}, & pro illorum intercessione ^{a b Sup. c. 20} apud Deum obtinenda, sicut Ecclesia intendit; anathema sit.

CANON VI.

Si quis dixerit, canonem Missæ errores ^c continere ^{c Sup. c. 42} ideoq; abrogandum esse; anathema sit.

CANON VII.

Si quis dixerit, carimonias, vestes, & externa signa, quibus in Missarum celebratione Ecclesia Catholica utitur, irritabula impietatis esse magis, quam officia pietatis; anathema sit.

CANON VIII.

Si quis dixerit, Missas, in quibus solus sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse, ideoque abrogandas; anathema sit.

CANON IX.

Si quis dixerit, Ecclesiæ Romanæ ritum, quo summissa voce pars canonis, & verba consecrationis proferuntur, damnandum esse, aut lingua ^d tantum vulgari Missam celebrari debere, aut aquam non miscendam esse vino in calice offerendo, eò quod sit contra Christi institutionem; anathema sit.

RE-

icil. Trid.
declara.
reus in ob.
17. 1667

REMISSIONES.

CANON I.

Vide P. Azor. inst. Moral. p. 1. lib. 10. c. 8. qu. 4. P. Vasquez d. B. Thom. com. 3. disp. 22. 2. n. 15.

CANON II. Vide B. August. li. 10. de Ciuit. Dei cap. 20. p. d. qu. 4.

CANON III. Vide P. Vasquez d. tom. 3. disp. 228. nu. 3. P. de Sacram. q. 83. n. 161. P. Valer. Regin. in praxi fori pœnit. li. 1. 149. & 153.

CANON VI. Vide P. Henric. in sum. p. 2. li. 9. c. 31. n. 1.

CANON FIN. Vide P. Azor. inst. Moral. p. 1. lib. 10. cap. 7. vers. Altera quæstio est. Balduin Junium super opera conu. p. 1. lib. 4. cap. 7. de Missis priuatis, genere linguæ, & modo vobis pe finem.

Decretum de obseruandis ; & euitandis in celebratione Missæ.

a Hier. 41.

Quanta cura adhibenda sit, vt sacrosanctum Missæ sacrificium omni religionis cultu, ac veneratio-
 lebreretur; quiuis facild existimare poterit, qui cogit
 maledictum in sacris litteris eum vocari, a qui facit
 Dei negligenter. Quod si necessariò fatemur, nihil
 aliud opus adeò sanctum, ac diuinum à Christi fide
 tractari posse, quàm hoc ipsum tremendum mysterium
 quo viuifica illa hostia, qua Deo Patri reconciliati sumus
 in altari per sacerdotes quotidie immolatur; satis
 apparet, omnem operam & diligentiam in eo ponendam
 esse, vt quanta maxima fieri potest interiori cordis
 ditia, & puritate, atque exteriori deuotionis ac puri-
 specie peragatur. Cum igitur multa iam siue temporaria
 vitio, siue hominum incuria, & improbitate irreuerentia
 deantur, quæ à tanti sacrificij dignitate aliena sunt, & inde
 debitus honor, & cultus ad Dei gloriam, & fidelium
 puli ædificationem restituatur: decernit sancta Synodus,
 dus, vt Ordinarij locorum Episcopi ea omnia prohibeant,
 re, atque è medio tollere sedulo curent, ac teneant